

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ**

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ**

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 1999

Κυρίες και κύριοι,

Η συζήτηση για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ έρχεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή για την Ευρώπη και για την Ελλάδα. Σ' αυτή τη διετία στο γύρισμα του αιώνα κρίνεται το μέλλον της Ευρώπης αλλά και της Ελλάδας. Είναι η διετία των μεγάλων προκλήσεων, των μεγάλων ανακατατάξεων, των νέων προοπτικών. Είναι γι' αυτό η διετία της μεγάλης ευθύνης για το παρόν και το μέλλον του τόπου μας, των νέων δρόμων που ανοίγουμε για τη νέα γενιά.

Η Ευρώπη, η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλάζει. Και αλλάζει με εντυπωσιακά γρήγορους ρυθμούς. Η δημιουργία του ενιαίου νομίσματος, Ευρώ, συνιστά την σημαντικότερη ιστορική εξέλιξη για την Ευρώπη μετά την ίδρυση της ΕΟΚ. Το Ευρώ θα αλλάξει την πολιτική, οικονομική και διεθνή φυσιογνωμία της Ευρώπης. Θα αλλάζει ταυτόχρονα τη θέση, το ρόλο και τις δυνατότητες των χωρών στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράλληλα, βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη η διαδικασία της διεύρυνσης της Ένωσης με τη Κύπρο και τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Έχουμε σήμερα μια μεγάλη εξέλιξη χωρίς ιστορικό προηγούμενο: δεν υπάρχει πλέον καμία χώρα της Ευρώπης που να μην στοχεύει σε πλήρη ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν ήδη στο τραπέζι δέκα-τέσσερις αιτήσεις χωρών για ένταξη. Και οι

αιτήσεις αυτές πρόκειται να αυξηθούν. Ακόμη και χώρες που στο πρόσφατο ή απώτερο παρελθόν απέρριψαν την προσχώρηση επιθυμούν τώρα την ένταξή τους. Η Ένωση διαπραγματεύεται ήδη την προσχώρηση με έξι χώρες, ανάμεσά τους και τη Κύπρο. Οδηγούμεστε συνεπώς σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση είκοσι, είκοσι πέντε ή και τριάντα κρατών μελών. Πρόκειται για εξέλιξη που αναπόφευκτα θα μεταμορφώσει την Ένωση.

Η διεύρυνση όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς την αναμόρφωση των κοινών πολιτικών και του προϋπολογισμού της Ένωσης. Χωρίς δηλαδή την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης στα πλαίσια του πακέτου «Ατζέντα 2000». Και στη διαπραγμάτευση αυτή κρίνονται επίσης πολλά ιδιαίτερα για μια χώρα όπως η Ελλάδα. Θα αναφερθώ, παρακάτω στην διαπραγμάτευση αυτή και στους στόχους που έχουμε θέσει.

Υπάρχει ακόμη η άμεση προοπτική της επανεξέτασης των θεσμών της Ένωσης και της λειτουργίας τους. Στόχος: Να γίνουν περισσότερο δημοκρατικοί αλλά και περισσότερο αποτελεσματικοί.

Την ίδια στιγμή αναζητούνται τρόποι και μηχανισμοί για την ενίσχυση της κοινής εξωτερικής πολιτικής, της αμυντικής πολιτικής και της κοινής άμυνας στα πλαίσια της Ένωσης. Επιδίωξη μας: Να μπορεί η Ένωση να διαδραματίσει ένα πιο ενεργό ρόλο στην αντιμετώπιση κρίσεων. Η Ελλάδα χρόνια

τώρα πρωτοστατεί κι επιμένει σ' αυτό το στόχο και οι εξελίξεις μας δικαιώνουν.

Βρισκόμαστε συγχρόνως μπροστά και σε μία νέα πολιτική ισορροπία στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για πρώτη φορά στην μεταπολεμική ευρωπαϊκή ιστορία, δεκατρείς από τις δεκαπέντε κυβερνήσεις των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σοσιαλιστικές ή μετέχουν σοσιαλιστές. Είναι κυβερνήσεις που εκφράζουν τα συμφέροντα των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων και της Ευρωπαϊκής κοινωνίας. Είναι κυβερνήσεις που στοχεύουν στην αναζωογόνηση και εμπλουτισμό του «Ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου με πολιτικές και δράσεις που θα απαντούν στα άμεσα και πιεστικά προβλήματα των Ευρωπαίων πολιτών». Και πρώτ' απ' όλα στο πρόβλημα της ανεργίας και κοινωνικής περιθωριοποίησης.

Είναι κυβερνήσεις που θέλουν να συμπληρώσουν την νομισματική ένωση με τη «κοινωνική Ευρώπη» και τη Πολιτική Ένωση. Απορρίπτουν τις μονοσήμαντες και αδιέξοδες συνταγές του φιλελεύθερου πρότυπου που για τόσα χρόνια κυριάρχησε στην Ευρώπη.

Η Ελληνική Κυβέρνηση αποτελεί μια σημαντική συνιστώσα στο συνασπισμό αυτό των πολιτικών δυνάμεων. Και διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη διαμόρφωση επιλογών, πολιτικών και αποφάσεων.

Η δυνατότητα που έχει η σημερινή Ελλάδα, να ακούγεται η φωνή της, να συμμετέχει στη διαμόρφωση των αποφάσεων και πολιτικών δεν είναι τυχαία. Είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής μας. Είναι το αποτέλεσμα μιας ολοκληρωμένης με συνέπεια και επιμονή εξωτερικής πολιτικής. Είναι το αποτέλεσμα της πετυχημένης πορείας της οικονομίας που έφερε την Ελλάδα στο κατώφλι του ενιαίου νομίσματος, του Ευρώ, ως το δωδέκατο μέλος του.

Αυτό που μόλις πριν λίγα χρόνια, το 1993, θεωρούσαν σχεδόν όλοι ως αδιανόητο, ως άπιαστη επιδίωξη - την ένταξη δηλαδή της χώρας στο ενιαίο νόμισμα - αυτή η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το κάνει πραγματικότητα. Η Ελλάδα βρίσκεται μια μόλις ανάσα πριν από την είσοδό της στη προνομιούχο ομάδα των χωρών Ευρώ που θα συγκροτήσουν τον πυρήνα της νέας Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλλά η επιδίωξη για την ένταξη της χώρας στο Ευρώ, επιδίωξη που είχε κόστος και θυσίες για τον ελληνικό λαό δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Δεν γίνεται για να ικανοποιηθεί η πολιτική φιλοδοξία ενός ανδρός ή ενός κόμματος. Δεν αποτελεί μια ιδεολογική επιλογή. Αποτελεί ύψιστη εθνική επιταγή για μια ισχυρή, ευημερούσα και σύγχρονη Ελλάδα.

Η Κυβέρνηση αυτή διασφάλισε την πορεία για την ένταξη της χώρας στο Ευρώ και είναι η μόνη που μπορεί να εγγυηθεί την

τελική είσοδο αλλά και τα οφέλη, οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικά που θα φέρει στη χώρα. Η ευκαιρία που έχουμε μπροστά μας είναι μοναδική: θα κλείσουμε ένα μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία μας και θα ανοίξουμε ένα νέο. Η ευκαιρία αυτή δεν πρέπει και δεν μπορεί να χαθεί γιατί κάτι τέτοιο θα οδηγήσει τη χώρα στο περιθώριο. Και εμείς θέλουμε να διασφαλίσουμε το μέλλον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι,

Στη διετία αυτή των μεγάλων ανακατατάξεων η Συνθήκη του Άμστερνταμ συνιστά ένα νέο, σημαντικό βήμα στη πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Ένα σημαντικό βήμα στη διαδικασία διαμόρφωσης της δημοκρατικής και κοινωνικής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα μεγάλο βήμα στην προσπάθεια διόρθωσης των «ελλειμμάτων» της Συνθήκης του Μάαστριχτ -των ελλειμμάτων δημοκρατίας, κοινωνικής πολιτικής- κοινωνικής ευαισθησίας. Αποτελεί εγχείρημα συμπλήρωσης της νομισματικής ένωσης με κοινωνικό περιεχόμενο και ρυθμίσεις για την ενίσχυση της δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια προσπάθεια που φέρνει την ευρωπαϊκή κοινωνία και τους Ευρωπαίους πολίτες στο επίκεντρο της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί τέλος ένα ακόμη βήμα για περισσότερα ασφάλεια, ειρήνη, συνεργασία της Ένωσης με τον περίγυρό της.

Απομένει ακόμη να γίνουν πολλά προκειμένου η Ένωση να προσλάβει το χαρακτήρα και περιεχόμενο που θέλουμε: τη πολιτική Ευρώπη με το δημοκρατικό και κοινωνικό περιεχόμενο. Την Ευρώπη των πολιτών και των λαών. Αλλά βρισκόμαστε στο σωστό δρόμο.

Η ελληνική κυβέρνηση διαδραμάτισε ενεργό ρόλο στην διαπραγματευτική διαδικασία σύνταξης της Συνθήκης. Θέσαμε γενικούς και ειδικούς στόχους. Στόχους που συνέβαλαν στη γενικότερη ενοποιητική διαδικασία και στόχους που εξυπηρετούσαν τα ειδικότερα ελληνικά συμφέροντα και απόψεις.

- Πρώτος στρατηγικός μας στόχος υπήρξε η προώθηση της «κοινωνικής Ευρώπης». Η ανάπτυξη δηλαδή πολιτικών δράσεων, μέτρων και ρυθμίσεων που θα συνέβαλαν στην καταπολέμηση της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού και της περιθωριοποίησης. Που θα συνέβαλαν στην ανάδειξη της «κοινωνικής Ευρώπης» και της «Ευρώπης των Πολιτών».

Τί πετύχαμε:

Πρώτον: Ένα εντελώς νέο κεφάλαιο για την απασχόληση, όπου αναγνωρίζεται η προώθηση της απασχόλησης ως ξεχωριστή προτεραιότητα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύεται για «την ανάπτυξη συντονισμένης στρατηγικής για την

απασχόληση» με στόχο την επίτευξη υψηλού επιπέδου απασχόλησης. Θεσπίζεται «μηχανισμός παρακολούθησης», ανάλογος με αυτόν που εφαρμόζεται για τα «κριτήρια σύγκλισης του Μάαστριχτ», προκειμένου να εξασφαλισθεί η συντονισμένη δράση για τη δημιουργία απασχόλησης. Ακόμη θεσπίζεται Επιτροπή Απασχόλησης με ευρείες αρμοδιότητες παρακολούθησης αυτής της πολιτικής.

Με βάση την κατεύθυνση αυτή, πραγματοποιήθηκε ήδη το Νοέμβριο 1997 στο Λουξεμβούργο ένα ειδικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για την απασχόληση και επεξεργαζόμαστε το «Σύμφωνο για την Απασχόληση» που θα υιοθετηθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Κολωνίας τον ερχόμενο Ιούνιο.

Δεύτερον: Το κοινωνικό πρωτόκολλο με μια σημαντική δέσμη ρυθμίσεων για την προστασία των εργαζομένων, την υγιεινή στους τόπους εργασίας πέρασε στο κύριο σώμα της Συνθήκης και δεσμεύει όλους ως βάση για την ανάπτυξη μιας περισσότερο συνεκτικής πολιτικής. Οι διάφορες «αυτο-εξαιρέσεις» από τη κοινωνική πολιτική καταργήθηκαν.

Τρίτον: Εξασφαλίσουμε με νομικά δεσμευτικές διατάξεις την ισότητα ανδρών και γυναικών σ' όλες τις οικονομικές και κοινωνικές δράσεις.

- Δεύτερος στρατηγικός μας στόχος υπήρξε η προώθηση της δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναφέρω τα περισσότερα σημαντικά αποτελέσματα της συμφωνίας.
- Ενισχύσαμε αποφασιστικά τις νομοθετικές εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την επέκταση και απλοποίηση της διαδικασίας συν-απόφασης. Τούτο αποτελεί σημαντική κατάκτηση για τη δημοκρατική Ευρώπη.
- Διευρύνουμε άλλες εξουσίες του Ευρωκοινοβουλίου όπως για το διορισμό του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των μελών της Επιτροπής καθώς και τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της Επιτροπής και του Συμβουλίου.
- Επεκτείναμε το ρόλο του Κοινοβουλίου σε μια σειρά από νέα θέματα όπως στους τομείς δικαιοσύνης, εσωτερικών υποθέσεων, κοινής εξωτερικής πολιτικής.
- Με στόχο την προώθηση της δημοκρατίας στο επίπεδο της Ένωσης, ενισχύσαμε το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην διαδικασία διαμόρφωσης πολιτικής με ειδικό πρωτόκολλο που έχει επισυναφθεί στη Συνθήκη. Απ' εδώ και πέρα τα εθνικά κοινοβούλια θα έχουν ισχυρότερη φωνή στο «ευρωπαϊκό γίγνεσθαι».
- Θεσπίσαμε ειδικές ρυθμίσεις και μηχανισμούς για τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, την απαγόρευση κάθε μορφής διακρίσεων στα πλαίσια της Ένωσης, καθώς και την προστασία των ατόμων κατά την επεξεργασία και διακίνηση των προσωπικών δεδομένων.

- Ο τρίτος στρατηγικός μας στόχος υπήρξε η διαφύλαξη της θεσμικής μας θέσης στο πολιτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρά τις διάφορες απόπειρες που έγιναν για την αλλαγή των διαθεσμικών και διακρατικών σχέσεων, διασφαλίσαμε τη θέση μας ως πλήρες και ισότιμο μέλος της Ένωσης. Έτσι αποτρέψαμε προτάσεις για την ανακατανομή των ψήφων στο Συμβούλιο Υπουργών της Ένωσης, τη μείωση του αριθμού των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, την γενικευμένη κατάργηση της ομοφωνίας.
- Πετύχαμε συγχρόνως την αναβάθμιση θεσμών και οργάνων της Ένωσης που συμβάλουν σε καλύτερη διαθεσμική ισορροπία και σχέσεις. Εκτός από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αναβαθμίζεται η Επιτροπή Περιφερειών, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Παράλληλα, προωθήσαμε την δημοκρατική λειτουργία των θεσμών και διαδικασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναβαθμίζοντας την αρχή της διαφάνειας.
- Ο τέταρτος στρατηγικός μας στόχος υπήρξε η ενίσχυση της εξωτερικής μας ασφάλειας και ανεξαρτησίας μέσω της συνολικής ανάπτυξης της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγχρόνως η ενίσχυση της προστασίας των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και της ακεραιότητας των κρατών μελών που τη

συγκροτούν. Και στις δύο αυτές επιδιώξεις μας, καταγράψαμε ιδιαίτερα σημαντικά αποτελέσματα. Μετά από επίπονη διαπραγματευτική προσπάθεια, πετύχαμε στους στόχους της εξωτερικής πολιτικής να συμπεριληφθεί η προστασία της ακεραιότητας και των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης. Έγινε και είναι έτσι σαφές, ότι η Ένωση είναι ένα σύνολο και οφείλει να ενεργεί σε θέματα ασφάλειας ως σύνολο. Σε μια περίοδο που ξεκινά μια νέα συζήτηση για την ευρωπαϊκή ασφάλεια είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι έχουμε αυτή τη βάση για να οικοδομήσουμε τη πολιτική μας. Και μπορώ να πληροφορήσω το σώμα ότι ήδη υιοθετήθηκε στη Σύνοδο της Βιέννης μια «ειδική στρατηγική» για τη Μεσόγειο και τα Βαλκάνια μετά από πρότασή μας που θα καλύψει προβλήματα ασφαλείας της περιοχής.

Στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ, εξασφαλίσαμε ακόμη μια νέα ισχυρότερη ρήτρα αλληλεγγύης και δέσμη άλλων διατάξεων για την αποτελεσματικότητα της πολιτικής, όπως επίσης και τη δυνατότητα επίκλησης της αρχής του «ζωτικού» συμφέροντος για την αποτροπή ορισμένων αποφάσεων πλειοψηφικού χαρακτήρα.

Θέλω εδώ να υπογραμμίσω κάτι. Σχεδόν όλα όσα πετύχαμε στην ΚΕΠΠΑ και όλα όσα καταφέραμε να αποκρούσουμε και να αποτρέψουμε στο κεφάλαιο των θεσμικών αλλαγών αποτελούν τη βάση για κάποιους που επεδίωκαν τον περιορισμό του ρόλου των πιο μικρών κρατών να ισχυρίζονται

ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ υπήρξε μια αποτυχία. Ε, λοιπόν αυτή η αποτυχία τους είναι η άλλη όψη του νομίσματος της δικής μας επιτυχίας.

Ακόμη συμβάλλαμε προκειμένου η κοινή εξωτερική πολιτική να αποκτήσει αξιόπιστη αμυντική διάταξη με τη μεταφορά στη Συνθήκη των λεγόμενων «αποστολών Petersberg» που αναφέρονται σε ανθρωπιστικές παρεμβάσεις, παρεμβάσεις αποκατάστασης και διατήρησης ειρήνης και διαχείρισης κρίσεων.

- Ο πέμπτος στρατηγικός μας στόχος υπήρξε η προώθηση κοινών πολιτικών και δράσεων που θα συμβάλλουν στην ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και στην επίλυση των καθημερινών προβλημάτων των Ευρωπαίων πολιτών. Στον τομέα αυτό λοιπόν εξασφαλίσαμε με τη νέα Συνθήκη:
 - Την θέσπιση ειδικών πολιτικών για την ανάπτυξη των νησιών. Η ανάπτυξη «πολιτικής για τα νησιά» από την Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρξε ελληνικό αίτημα στην διαπραγμάτευση που ικανοποιήθηκε μετά από δύσκολες και επίπονες προσπάθειες στα πλαίσια της Διακυβερνητικής Διάσκεψης.
 - Την εισαγωγή της έννοιας της «αειφόρου ανάπτυξης» ως βασικής αρχής στη δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι

η ενοποιητική διαδικασία αποκτά εντονότερη «οικολογική-πράσινη διάσταση».

- Την ενίσχυση των πολιτικών για την προστασία των καταναλωτών και το πολιτισμό επίσης μετά από σχετική Ελληνική πρόταση στη Διακυβερνητική Διάσκεψη.
- Τη θέσπιση ρυθμίσεων για την ανάπτυξη των πολιτικών της Ένωσης για τη καταπολέμηση της εγκληματικότητας, των ναρκωτικών της παράνομης μετανάστευσης, πολιτικών που ενδιαφέρουν άμεσα τον πολίτη. Στα πλαίσια αυτά υιοθετήθηκε η έννοια των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και η ανάγκη σεβασμού και προστασίας τους.

Πέρα από τις ρυθμίσεις αυτές, η Συνθήκη του Άμστερνταμ εισάγει ορισμένες νέες καινοτομίες όπως την αρχή της «ευελιξίας» για την οποία η Ελλάδα σε συνεργασία με άλλες μικρές χώρες εξασφάλισε ότι η εφαρμογή της δεν θα διασπάσει την ενότητα και συνοχή της Ένωσης και δεν θα οδηγήσει σε «ενοποίηση πολλών ταχυτήτων», παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα στοχεύει ούτως ή άλλως, να είναι στην πρώτη ταχύτητα της Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι,

Αυτή είναι σε γενικές γραμμές η νέα Συνθήκη του Άμστερνταμ. Υπάρχουν άλλες επιμέρους ρυθμίσεις στις οποίες θα αναφερθούν οι συνάδελφοι.

Αποτελεί ένα σημαντικό βήμα μιας συγκεκριμένης πορείας για την οικοδόμηση της πολιτικής και κοινωνικής Ευρώπης. Και γι' αυτό έχουμε διαμορφώσει όραμα, σχέδιο και προτάσεις. Μόλις πριν μερικούς μήνες υπέβαλα υπόμνημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο οποίο διαγράφονται οι κατευθυντήριες γραμμές για το πρότυπο της Ευρώπης που θέλουμε να διαμορφώσουμε στις παραμονές του εικοστού πρώτου αιώνα.

Η πρώτη προτεραιότητά μας αυτή τη περίοδο είναι να διασφαλίσουμε τα ελληνικά συμφέροντα στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης της «Ατζέντα 2000». Στόχος: η αναμόρφωση της διαρθρωτικής πολιτικής, της κοινής αγροτικής πολιτικής (ΚΑΠ) και του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τί θέσεις ξεκινάμε:

Πρώτον. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς οικονομικούς πόρους για τη χρηματοδότηση των πολιτικών της καθώς και τη νέα διεύρυνση με τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να υποστεί περικοπές. Ιδιαίτερα τώρα μετά την εγκαθίδρυση της ΟΝΕ. Είμαστε επομένως αντίθετοι σε προτάσεις για την «σταθεροποίηση του προϋπολογισμού» της Ένωσης. Θα αγωνιστούμε για την προώθηση του στόχου αυτού σε συνεργασία με άλλες χώρες μέλη όπως την Ισπανία

και Πορτογαλία. Θα προσπαθήσουμε επίσης να προωθήσουμε ένα δικαιότερο σύστημα για τη χρηματοδότηση του προϋπολογισμού της Ένωσης. Ένα σύστημα που βασίζεται στη σκέψη, ότι κάθε χώρα συμβάλει σύμφωνα με τον πλούτο της.

Δεύτερον. Στοχεύουμε στην επαρκή προικοδότηση πόρων των Διαρθρωτικών Ταμείων της Ένωσης για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και την προώθηση της «πραγματικής σύγκλισης». Παρά τις δυσκολίες, θα αγωνιστούμε ώστε το νέο πακέτο μέτρων διαρθρωτικής πολιτικής - το λεγόμενο «Πακέτο Σαντέρ» - για τη περίοδο 2000 - 2006 να είναι καλύτερο από το προηγούμενο. Δεν θέλω να αναφερθώ τώρα σε συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία, αλλά μπορώ να διαβεβαιώσω ότι βρισκόμαστε σε μια σκληρή διαπραγμάτευση ώστε οι χρηματοδοτήσεις για τις λιγότερο εύπορες περιοχές («περιοχές στόχου - 1») στις οποίες περιλαμβάνεται και η Ελλάδα να αυξηθούν σε σχέση με τη προηγούμενη επταετία.

Τρίτον. Εναντιωνόμαστε σε ιδέες για επανεθνικοποίηση πτυχών της κοινής αγροτικής πολιτικής ή για τη συν-χρηματοδότησή της από τους εθνικούς προϋπολογισμούς. Η αναμόρφωση της ΚΑΠ, στο μέτρο που είναι αναγκαία προκειμένου να προσαρμοσθεί στις τεχνολογικές εξελίξεις και στα διεθνή πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης, δεν θα πρέπει να θίξει την εισοδηματική θέση των μικρών αγροτών

και καλλιεργητών. Πρέπει να γίνει μοχλός μιας ευρύτερης στρατηγικής για την ανάπτυξη της υπαίθρου.

Σε ό,τι αφορά τη νέα διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρώτη προτεραιότητά μας είναι να διασφαλίσουμε την ένταξη της Κύπρου. Οι διαπραγματεύσεις άρχισαν μετά από επίπονη ελληνική προσπάθεια. Αυτό αποτελεί νίκη της ευρωπαϊκής μας πολιτικής παρά τις δυσοίωνες προβλέψεις τόσων και τόσων. Πιστεύουμε ότι η ένταξη μπορεί να είναι επωφελής και για τις δύο κοινότητες στη νήσο, και ιδιαίτερα τους Τουρκοκυπρίους ιδιαίτερα σε ότι αφορά τα οικονομικά οφέλη.

Εάν ωστόσο η τουρκοκυπριακή πλευρά εμμένει στην αδιαλλαξία της και αρνηθεί να συμπράξει είτε στην ανεύρεση λύσης ή στην ενταξιακή διαπραγμάτευση, τότε η Κύπρος θα πρέπει να καταστεί πλήρες μέλος της Ένωσης ευθύς μόλις ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση και η σχετική διαδικασία.

Γενικότερα για τη διεύρυνση θα ήθελα να τονίσω ότι τη θεωρούμε ως προϋπόθεση για την εδραίωση της σταθερότητας, της δημοκρατίας, της ευημερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης στην Ευρώπη. Ως προϋπόθεση για την ουσιαστική ενοποίηση της ηπείρου. Η διεύρυνση συνιστά ιστορική πρόκληση που η Ένωση δεν μπορεί να απορρίψει. Τα Βαλκάνια θα πρέπει γι' αυτό να ενταχθούν στην ευρύτερη ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική μόλις εκπληρώσουν τις οικονομικές και πολιτικές προϋποθέσεις. Δεν επιτρέπεται να παραμείνουν

έξω απ' αυτή ως η περιοχή αστάθειας, συγκρούσεων. Τα Βαλκάνια ανήκουν στην Ευρώπη, ως χώρος δημοκρατίας, σταθερότητας, ισότιμης συνεργασίας.

Σε ό,τι αφορά τη Τουρκία θέλω να τονίσω μια ακόμη φορά ότι η Ελλάδα στηρίζει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και θα ήθελε να τη δει στην ευρύτερη ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική. Αλλά η Τουρκία όπως κάθε άλλη υποψήφια για ένταξη χώρα θα πρέπει να εκπληρώσει τις οικονομικές και πολιτικές προϋποθέσεις και να σεβασθεί τις αρχές που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις προϋποθέσεις και αρχές αυτές, περιλαμβάνονται ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου και συνθηκών, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το κράτος δικαίου, ο σεβασμός του απαραβίαστου των συνόρων.

Η διεύρυνση όμως δεν θα πρέπει να εξασθενίσει τη δυναμική για την εμβάθυνση της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Την ανάδειξη της κοινωνικής διάστασης, την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, την πολιτική ενοποίηση. Γνωρίζουμε ότι ορισμένα βασικά θεσμικά θέματα που συνδέονται με τη διεύρυνση δεν έχουν επιλυθεί από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Γι' αυτό, θεωρούμε ότι θα πρέπει πριν από τη νέα διεύρυνση ν' απαντηθούν αυτά τα ζητήματα.

Επιχειρώντας όμως τη διαδικασία αυτή, θα πρέπει συγχρόνως να απαντήσουμε «ποια Ευρώπη θέλουμε για το μέλλον», για τον εικοστό πρώτο αιώνα; Στο καίριο αυτό ερώτημα εμείς

έχουμε επεξεργασθεί τη στρατηγική μας και την προωθούμε με τις συμμαχίες μας.

Εμείς θέλουμε να οικοδομήσουμε τη Πολιτική Ένωση με δημοκρατικό, κοινωνικό, οικολογικό περιεχόμενο. Για το σκοπό αυτό θα εργασθούμε προς τρεις ειδικότερες κατευθύνσεις:

Πρώτον, στην ανάπτυξη του θεσμικού συστήματος ώστε η Ένωση να αποκτήσει αποτελεσματικό και κυρίως δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης που θα στηρίζεται σε κεντρικούς θεσμούς υπερεθνικού χαρακτήρα αλλά και στην ενεργό συμμετοχή των πολιτών και των κοινωνιών όλων των χωρών. Πιστεύουμε στην ανάγκη εκπόνησης του συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μιας σειράς ρυθμίσεων για το δημοκρατικό έλεγχο των θεσμών της νομισματικής Ένωσης.

Δεύτερον, στην ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας που θα μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα αλλά συμπληρωματικά με το ΝΑΤΟ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να έχει τα «στρατιωτικά μέσα και ικανότητες» να προλαμβάνει, διαχειρίζεται και επιλύει κρίσεις και συγκρούσεις. Οι εμπειρίες από τη Βοσνία και Κόσσοβο είναι εντελώς απογοητευτικές για την Ένωση. Θα πρέπει επομένως να εφοδιάσουμε την Ένωση με τις ικανότητες, τα μέσα και τους θεσμούς για να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις και τους κινδύνους που αντιμετωπίζει.

Τρίτον, στην ανάπτυξη «πολιτικών για τους πολίτες» της Ένωσης. Πολιτικών δηλαδή που θα απαντούν στα καθημερινά προβλήματα, στα αιτήματα για μια καλύτερη ποιότητα ζωής, στις ανησυχίες των Ευρωπαίων πολιτών. Στις πολιτικές αυτές περιλαμβάνονται η κοινωνική πολιτική, πολιτικές για την «κοινωνία της γνώσης», τους νέους, το περιβάλλον, τον πολιτισμό, την αναζωογόνηση της υπαίθρου, για την υγεία, για την αποτελεσματική καταπολέμηση των ναρκωτικών και γενικότερα της εγκληματικότητας.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ θέτει τις βάσεις για πολλές από αυτές τις πολιτικές. Η Κυβέρνησή μας σε συνεργασία με τα άλλα σοσιαλιστικά κόμματα της Ένωσης διαμορφώνει την στρατηγική για τη νέα Ευρώπη που θα παρουσιάσουμε με αφορμή τις εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Μπροστά στις ραγδαίες αλλαγές στον ευρωπαϊκό χώρο, η σημερινή Ελλάδα έχει φωνή, επιρροή, κύρος και προοπτικές. Καθώς οι δεξιές συντηρητικές δυνάμεις σ' όλη την Ευρώπη αισθάνονται γυμνές από ιδέες και προτάσεις και επιστρέφουν σε αντιδραστικές αντι-Ευρωπαϊκές ξενοφοβικές, τοποθετήσεις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές προσφέρουν την αισιόδοξη προοπτική για το μέλλον. Η Ελλάδα έχει την ευκαιρία να ισχυροποιήσει αποφασιστικά τη θέση της στην Ένωση με την είσοδό της στο Ευρώ. Έχει την ευκαιρία να

ανοίξει ένα νέο κύκλο ανάπτυξης ευημερίας, προόδου και ποιότητας ζωής για όλους. Το μέλλον της Ελλάδας βρίσκεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης βρίσκεται και στα δικά μας χέρια. Η κύρωση της Συνθήκης είναι το πρώτο βήμα σ' αυτή τη διετία της μεγάλης ευθύνης, των μεγάλων διλημμάτων για τον τόπο μας, για μας και για τα παιδιά μας. Καλώ όλους σας σ' αυτήν τη μεγάλη πανεθνική προσπάθεια και πορεία.